

Sols tro

Sols tro är baserat på att det bara finns en gud och Han är solen själv som vandrar över himlen. På jorden har Sol skickat ner åtskilliga profeter och den slutgiltiga profeten enade vad som idag är Riket. Sols troende anser att den siste profeten gav Sols slutgiltiga ord till mänskligheten. Tron har åtskilliga mänskliga helgon som har gjort religiösa stordåd och blivit utnämnda till helgon av ärkebiskopen.

Tron är organiserad på fem pelare som varje troende ska följa under sitt liv för att få evigt liv efter döden med Sol i himmelen. Dessa fem pelare är:

1. Trosbekännelsen; det finns bara en Gud och Han är Sol.
2. Bönen; vid solnedgången ska varje troende vända sig mot solnedgången och be.
3. Allmosan; varje år ska de troende ge en del av sina ägor till kyrkan för att hjälpa de fattiga.
4. Fastan; en månad varje år så ska de troende fasta. Då får de inte äta eller dricka medan solen är uppe.
5. Vallfärden; minst en gång i sitt liv ska de troende på en vallfärd till heliga platser och be till sol.

Enligt Sols lära är meningen med livet enbart att prisa Sol, världen och himmelens skapare, genom goda handlingar, tro och bön. När en man eller kvinna dör bestäms deras öde av huruvida de har varit gudsfruktande nog eller om de var otroende. De döda kommer inte färdas till himmelriket eller till himmelen när de dör. Istället kommer deras själar vara bundna till deras gravar där de kommer att känna vid smaken av deras efterliv. De som kommer att vandra vid Sols sida kommer att i graven vara välsignad med evig frid och lycka medan de har begått ont kommer att lida i evig eld.

Efter hundra år kommer en kvinna komma till de döda, har de döda förtjänat att vandra in till himmelriket kommer kvinnan att vara en fager ungmö, men om de inte har förtjänat detta kommer de att mötas av en gammal och ful gumba. Kvinnan kommer att leda dem till en bro som de måste korsa för att komma in i himmelriket. Har själen varit god kommer bron att viga och man kan passera in i evig själslig och kroppslig njutning men om själen är ond kommer bron att smälla av, tills den är för tunn och man trillar ner i helvetet där man kommer lida av själslig och kroppslig plåga.

Strukturen på kyrkan är ganska löst organiserat med många högbiskopar som styr över lika många biskopar som i sin tur leder kyrkorna. Högst i rang är ärkebiskopen som valts av tio på förhand utvalda biskop elektor, som ofta är högbiskopar. Traditionellt är biskop elektorerna från kyrkor som har viktiga historisk värde för kyrkan.

Styrelseskick

Riket är en elektiv monarki där alla adelsmän som håller ranken Baron eller högre får rösta på en kandidat till tronen. Den man som blir vald håller tronen på livstid, därför har valet av Rikets kung ett enormt fokus från rikets adel. Det är något som skapar hela landets framtid. Mutor, lönmord och förtal är inte ovanligt under valet för att svärja adelsmän till sin fördel. Det är väldigt få män som faktiskt har en riktig chans i valet och det brukar oftast stå mellan de två största och äldsta hertigfamiljerna i landet, de av Fronglond och Wildex. När kungen väl är vald styr han tillsammans med sina rådgivare över statliga affärer med fullmakt att införa och ändra lagar. Det enda som inte kan ändras på är att det är en elektiv monarki. En del kungar har försökt ändra på det, men då har adeln i landet raskt rest sig mot honom.

Religiösa riter

De religiösa riterna är ofta centrerade runt solens rörelser. Vid bön brukar de troende buga sig framåt så att pannor, handflator och knän trycks mot marken medan de är vända mot solnedgången när solen går ner för att be om skydd och välsignelse under natten. Under denna riten läser präster från Sols heliga bok som gavs från Sol själv till profeten Sigemund.

Tempelriddare

För att försvara sig och de troende har kyrkan flera riddare och väpnade män som försvarar tron. Dessa beväpnade män bär kläder i gult och rött. Även om de saknar mer standardiserade uniformer och utrustning är minst ett plagg i någon av de färgerna.

Rikets Härskare

Rikets nuvarande kung är Goddfrey Wihtlaeg, hertigen av Fronglond, greve av Alnwick. Goddfrey närmar sig sin ålders höst och det är mycket spänning runt det framtida valet om tronen. Goddfrey hade ett starkt styre när han var ny på tronen men när kyrkan fått mer inflytande och efter att nordmännen anfallit Rikets gränser var han inte längre en respekterad härskare.

Rikets hemland

Riket är indelat i många feodala förläningar; biskopat, fria kyrkor, fristäder och andra liknande områden. Man kan finna många olika män och kvinnor som alla har höga positioner. De högsta delarna av den sociala strukturen är också den del av samhället med mest makt och rikedom. Även om både män och kvinnor har samma makt i Riket har inte fattiga och rika inte samma privilegier. Bland annat faller det till de rikaste att välja landets kung när tiden kommer och många av dem fruktar eller önskar att för första gången sedan profeten kommer kyrkan och makten att vara enade.

Om Hur Riket Grundades

För drygt 400 år sedan bestod riket av ett antal mindre greve- och hertigdömen. En man, Hertig Sigemund av Fronglond, vägled av Sol bestämde sig för att ena det splittrade riket under en härskare som regerade under Solens ljus. Med en blandning av krigföring, religion, och diplomati enade han de flesta av de mindre grevedömena.

Efter många års strider och diplomati hade Sigemund lyckats med sin dröm och skapade Sols kyrka i det enade landet med sig själv som Sols profet med orden; ett rike, en kung, en Gud.

Sigemund såg sin seger som ett tecken från Sol att Riket var ämnat att vara. Under sitt liv ledde Sigemund de troende och Riket som ett enat folk och tro. När Sigemund dött beslutade adeln och de kyrkliga männen att makten skulle delas upp, med en kung som styrde riket och en ärke biskop som leder tron.

Rikets kolonier

Rikets kolonier i Trogheim består officiellt av två feodala förläningar, det sekulära Hertigdömet Pontex styrt av Hertig Alfrid Hylwynsson och hans familj och det kyrkägda högbiskopsdömet Solex styrs av Högbiskop-hertig Magan Demansson utsedd av Ärkebiskopen. Båda förläningarna tjänar som vasaller åt Rikets kung medan biskopsdömet är även del av kyrkan och står under både kungen och ärkebiskopen .

Det finns även en tredje del av Kolonierna som kallas markgrevskapet Nordenmark som är en vasall till Hertig Alfrid. Nordenmark åtnjuter stora politiska befogenheter och rättigheter jämfört med andra vasaller och räknas ibland som sin egen feodala förläning.

Medan Ponex och Solex ofta består av slätter och fält där det en gång var skog pga kolonisering och expansion kan man inte säga samma sak om Nordenmark där folk bor långt ifrån varandra och borgar och befästningar är vanliga. Folket i Nordenmark är mycket mer militariserat med välorganiserade miliser och hirdmän baserade runt byar och borgar byggda för att problematisera en invasion ifrån norr.

Majoriteten av befolkningen bor i mindre byar eller på ensamma bondgårdar även om stora städer finns. De största städerna är Solborg i Solex varifrån biskophertigen styr de södra delarna av kolonin.

Även om kulturen är nästan universell finns det undantag av ett fåtal så kallade "Stamgrevedömen" bebodda av urbefolkningen som är mer lika sina bröder österut men ändå styrs av antingen adel från Riket eller sina egna adelsmän och följer Solens lära antingen enbart officiellt när män från väst är där eller helt allvarligt som nykonverterade. Vissa av dem håller dock sina egna Gudar öppna.

Det har under åren vuxit fram tre stora stereotyper om män från de olika delarna av kolonierna. Män ifrån Nordenmark sägs ofta vara mer krigiska och anigen mer barbariska. Män från Pontex ses ofta som mer jordnära och fredliga medan män från Solex ofta brukar vara mer troende än de andra två områdena.

Kultur - Klädsel

Klädseln i Riket är ganska varierande och det mesta som fanns i norra Europa under 1000-1300-tal går bra. En guidelinje att gå efter är bockstensmannens dräkt eller anglo-saxiska kläder.

Färger på klädsel kan vara väldigt varierande, men en religiös man har mycket rött och gult på kläderna, färgerna av Sols kyrka.

En man som starkt stödjer kronan kan ha kungens ljusgröna färger på kläderna.

De fattiga bär kläder i de färger de får tag på, vanligen naturfärger. Adeln tenderar däremot att klä sig färgglatt i dyra tyger.

Kultur - Namn

I Riket har man namn med anglo-saxiskt ursprung, som exempelvis Wulf, Aelfgar, Finn och Leofric för män, Ida, Eadfrith, Emma och Rowyna för kvinnor.

Kronan och Kyrkan

Oroligheterna även om det fanns vissa skillnader mellan kronan och kyrkan ifrån början av rikets skapande så har dessa ökat med tiden. Många adelsmän har svurit trohet till kyrkan, en del av religiösa anledningar men många för att slippa betala skatt till kronan. Det har gått så långt att nästan en tredjedel av alla riddare i landet har svurit trohet till

kyrkan vilket betyder att en tempelriddare har en hög chans att vinna nästa val till kung. I så fall skulle kyrkan kunna kontrollera allting landet gör.

Riket och utlänningar

Relationerna mellan Riket och nordmännen är väldigt spända. Nordmännen invaderade den norra delen av Riket för runt 70 år sedan och tog delar av gränslandet. Efter kyrkans motanfall, varpå man lyckades få tillbaka det mesta av den förlorade marken och fästena, följde en ostadig fred. Kronan är just nu ovillig att gå till motanfall eftersom de har problem nog att hålla fred inom landet och skydda sina nya kolonier i öster.

Riket ser ner på vildmännen i det nya landet. De är trots allt ociviliserade barbarer som springer runt i skogen och äter kottar. Riket ser trots detta Stamfolket som något bättre än Nordmän eftersom även Stamfolket dyrkar solen till viss del. Detta har get dem titeln "Skyddslingar" och de skyddas av Rikets lagar men måste betala en så kallad Skyddslingsskatt i utbyte för att få dyrka sina gamla Gudar.

Riket har en liknande relation mot Alverna men de har en del av respekt mot dem, mest av fruktan. Alverna är ändå ett av de äldsta folken som finns. Riket går helst inte till väpnad konflikt mot Alverna just nu, men det hjälper inte bonden som får en pil i ryggen när han går och plogar sina fält.

Efter några misslyckade konverterings försök har Riket accepterat att Svartbloden inte är Sols barn då de oftast bara är ute på natten och skyr dagens ljus. De flesta väpnade Riketsmän anfaller dem på sikt om de tror att de har en chans att vinna. Det finns trots det fortfarande ett fåtal galna missionärer som tror att de kan leda Svartbloden till Sols ljus.

Exempelroller

Ädling

Soldat

Präst

Tempelriddare

Tjänstefolk

Nybyggare

Lycksökare